

пустиня тж. Има тамъ добро място, искушеніе! Може да ся посѣдне.—

—Нека е тжй, да идемъ!

Зехме ный една катуна съ водж, зехме и една умбрела и излязохме изъ мѣнастырь тж. О. Лукіанъ бѣше проводникъ тж и ма проведе край мѣнастырскы тж водопроводи, надъ русло то на застѣхналый потокъ. Платека та е тжй стръмна ися лѣпнала връхъ самый тж увесъ на канарж тж, щото сѣкы не бы ся рѣшилъ да мине по нея. На мѣста ны идѣше да ся качеримъ като ся придържахме за клончета та на дървета тж, кои сж нависнали надъ пропасть тж.

Най послѣ ный ся искачихме надъ площадкж тж. Тамъ, прилѣпена до скатъ тж на хѣлмъ тж, стои една сама, половинъ развалена келія съ църковицж. Тягжсто е обраснала съ орѣховъ храсталакъ отъ горѣ до долу оплетена съ скребъ и лозыны, тжй щото само презъ двѣ крачки може да ся забелѣжи, въ тжзи маса отъ зеленчукъ, калугерско то живѣлище. Лукіанъ почука въ раскъртенж тж вратицж и тя ся отвори: не была затворана. Ный влязохме въ една калиж и пълна съ боклукъ стая, напълнена съ различни парпалаци. На първы планъ ся оклѣчила голяма русска соба; до нея счупенъ столъ; едно дялано дърво на мѣсто маса и по него расхвърлены няколко инструмента за дялане на дървени лѣжици. На распукнатж тж стѣнж виси голяма икона, предъ коя то ся окачени три възнени броеници. Отъ тая стая на десно има врата, отъ коя то ся отива въ тѣменъ ручижтъ чърдакъ, кой то раздѣля келія та на двѣ равны долины, и кѣкво само нѣма въ тѣзы долины! тукъ ся тѣркаля Руска шуба, и ѣдене донесено за вечера (къртофы, сварены съ пиперь), сухари, ведро и пр. Тука мерише на унять мъртвецъ, сир. смѣсъ отъ таміанъ съ другж неприличнж мерисмж. Келія та ся свършва съ мѣничкж църквицж,